

Любоў УЛАДЫКОЎСКАЯ,
Валерый ШАЛАТОНІН

Беларус, чалавек Сусвету: ГЕОРГІЙ ЛАХОЎСКІ

Многія выхадцы з Беларусі зрабілі значны ўнёсак у літаратуру, мастацтва, навуку іншых краін. На жаль, некаторыя імёны невядомыя шырокай грамадскасці. Адным з іх з'яўляецца імя Георгія Лахоўскага, аўтара шматлікіх кніг і вынаходніцтваў, пра якія ў нашай краіне амаль нічога не напісана.

Сёння ўжо добра вядома, што многія нашыя славуць землякі зрабілі значны ўнёсак у культуры іншых народаў. Няма нічога страшнага ў тым, што беларусы паводле паходжання, як Казімір Семяновіч, Тадэвуш Касцюшка, Адам Міцкевіч, Ігнат Дамейка, Станіслаў Манюшка, Уладзіслаў Сыракомля, Жыгімонт Урублеўскі, Ежы Гедройц, Барыс Кіт і многія іншыя выбітныя дзеячы навукі, культуры, грамадскага жыцця сталі сваімі не толькі для нас. Прыкра, аднак,

калі выхадцы з Беларусі ніяк не ўзгадваюцца ў сувязі з нашай краінай. Гэта гістарычная несправядлівасць, а несправядлівасць належыць выпраўляць.

Адным з імёнаў, якое гаворыць вельмі мала альбо зусім нічога многім з нас, з'яўляецца імя **Георгія Лахоўскага**. У Беларусі, па нашых звестках, у навуковай літаратуры і сродках масавай інфармацыі яно не ўзгадвалася. Між тым, у свеце добра ведаюць, колькі зрабіў гэты таленавіты чалавек у справе

УЛАДЫКОЎСКАЯ Любоў Мікалаеўна.

Генеральны дырэктар установы "Міжкультурны дыялог", кандыдат філалагічных навук, прафесар культурнай антрапалогіі Універсітэта Фларыды (ЗША). Нарадзілася ў г. Слуцк Мінскай вобласці. У 1989 г. закончыла філалагічны факультэт БДУ, у 1994 г. абараніла кандыдацкую дысертацыю на тэму "Канцэпцыя нацыянальнага светапогляду на прыкладзе творчасці Янкі Лучыны". У 2009 г. закончыла дактарантуру на факультэце міжнародных адносін БДУ. Працавала ў Міністэрстве адукацыі і навукі Рэспублікі Беларусь, дырэктарам Нацыянальнага навукова-асветніцкага цэнтра імя Ф. Скарыны. Аўтар больш за 300 навуковых і навукова-папулярных публікацый, у тым ліку 6 манаграфій: "Акварэлі любові: канцэпцыя нацыянальнага светапогляду ў творчасці Янкі Лучыны" (Мн., 2000), "Духоўныя ідэалы ў сучаснай культуры Беларусі і каштоўнасці глабалізму" (Мн., 2009), "Як захаваць культурную самабытнасць?" (Мн., 2010), "Міжкультурны дыялог: амерыканская парадыгма" (Мн., 2014) і інш.

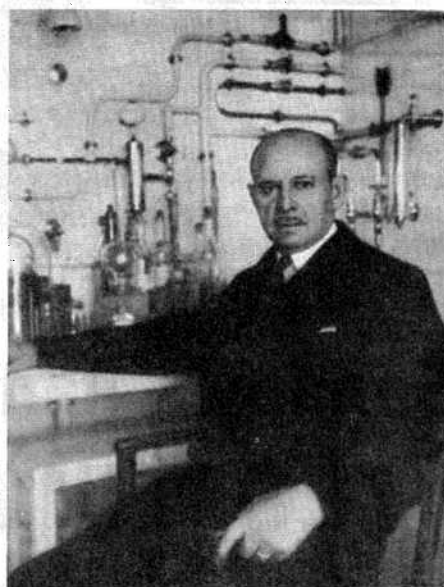

ШАЛАТОНІН Валерый Іванавіч.

Дацэнт кафедры сістэм тэлекамунацый Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта інфарматыкі і радыёэлектронікі, в.а. загадчыка навукова-даследчай лабараторыі "Узаемадзеянне інфармацыйна-хвалевага палёў з біялагічнымі структурамі і аб'ектамі", кандыдат тэхнічных навук. Нарадзіўся ў 1950 г. у г. Слаўгарадзе Магілёўскай вобласці. У 1972 г. закончыў Мінскі радыётэхнічны інстытут. Працаваў у МРТІ, Інстытуце электронікі АН БССР, Навукова-даследчым інстытуце сродкаў аўтаматызацыі. У 1986 г. абараніў кандыдацкую дысертацыю па пытанні распрацоўкі паўправадніковых генератараў міліметравага дыяпазону даўжынь хваляў. Аўтар больш за 130 навуковых публікацый.

Георгій Лахоўскі
(1869–1942).

Георгій
Лахоўскі
ў лабараторыі
ў Парыжы.

барацьбы з рознымі захворваннямі. У замежных энцыклапедыях і на інтэрнэт-рэсурсах ён названы "рускім" сусветна вядомым вучоным, вынаходнікам, механікам, радыёінжынерам, лекарам, філосафам. Яго кнігі, напісаныя ў першай палове XX ст., застаюцца запатрабаванымі ў навуцы і практыцы і ў нашыя дні. Яшчэ ў 1984 г. у Парыжы ва ўніверсітэце імя П'ера і Марыі Кюры Жанам Луі Партэсам была абароненая дысертацыя "Жыццё і творчая дзейнасць Георгія Лахоўскага", прысвечаная ў асноўным яго навуковым распрацоўкам¹. У 2010 г. на англійскай мове перавыдадзеная кніга Г.Лахоўскага "Тайна жыцця"². Шматчастотныя генератары для лячэння многіх захворванняў, сканструяваныя Лахоўскім і яго паслядоўнікамі, і цяпер вырабляюцца ў Нідэрландах і Швейцарыі і выкарыстоўваюцца навуковымі лабараторыямі і медыцынскімі ўстановамі ў Аўстрыі, Бельгіі, Германіі, Італіі, Канадзе, Францыі і іншых краінах свету. Разам з тым ніводная з прац даследчыка, наколькі нам вядома, да гэтага часу не выдадзеная ні на беларускай, ні на рускай мовах. Пераклад кнігі Г.Лахоўскага (у асноўным з французскай і англійскай моваў) мог бы стаць значным укладам у беларускую навуковую, культурную, гістарычную і грамадскую скарбніцу.

Прывядзём асноўныя звесткі пра жыццё і дзейнасць Георгія Лахоўскага. Як нам удалося ўстанавіць, нарадзіўся ён 17 верасня 1869 г. недалёка ад Мінска (хутчэй за ўсё ў Вілейцы альбо ў в. Ілья)³. Бацька быў адвакатам і выкладчыкам усходніх моў, пра маці звестак няма. Ужо ў дзяцінстве праявіўся вынаходніцкі талент хлопчыка. Ва ўзросце шасці гадоў Георгій сканструяваў вадзяны млын. З дванаццаці гадоў ён вучыўся ў Мінску, а ў 18 гадоў паступіў у адэскую Школу выяўленчага мастацтва і рамёстваў. Пасля заканчэння інжынерна-тэхнічнага аддзялення названай школы Георгій пажадаў працягнуць вучобу ва ўніверсітэце за мяжой. Бацька параіў яму паехаць у Францыю, назваўшы яе "краінай правоў чалавека і сва-

боды"⁴. У снежні 1894 г. Георгій накіраваўся ў Парыж, дзе паступіў у Сарбон і пачаў вывучаць фізіку і асновы будаўніцтва мастоў і дарог. Цесна сябруючы са студэнтамі-медыкамі, сам захапіўся медыцынай і стаў вывучаць анатомію і фізіялогію чалавека на медыцынскім факультэце Парыжскага ўніверсітэта.

У 1899 г. здарыўся выпадак, які паўплываў на далейшы лёс нашага земляка. У адзін з дзён ён павінен быў ехаць цягніком з Парыжа ў Біярыц, але па невядомых прычынах адклаў запланаваную паездку. На наступны дзень стала вядома, што цягнік, якім павінен быў ехаць Георгій, сышоў з рэек, у выніку чаго было шмат ахвяраў. Адразу пасля гэтага выпадку Лахоўскі разам са старэйшым братам (імя невядома) узяліся за канструяванне больш бяспечных чыгуначных рэек. Хутка іх сумесныя вынаходніцтвы, датычныя мацавання рэек да шпалаў, пачалі паспяхова выкарыстоўвацца на практыцы не толькі ў Францыі, але і ў многіх іншых краінах свету. Гэта прынесла Лахоўскім фінансавую незалежнасць. Але ў 1901 г. старэйшы брат Георгія памёр. Пасля гэтага Лахоўскі шмат падарожнічае па розных краінах з мэтай укаранення вынаходніцтваў, спрабуе ў Рыме заняцца даследаваннем выяўленчага мастацтва, але без асаблівага плёну.

У 1905 г. Георгій узяў шлюб з маладой парыжанкай Ганнай-Марыяй Луізаі Рэйнах. У сям'і нарадзілася трое дзяцей: П'ер (1907), Надзін (1910), Серж (1913). У 1907 г. Г.Лахоўскі атрымаў французскае грамадзянства.

У час Першай сусветнай вайны Лахоўскі перадаў свае вынаходніцтвы французскаму ўраду, адмовіўшыся пры гэтым ад атрымання якіх-небудзь узнагарод⁵. Ён уважліва сочыць за навуковымі адкрыццямі свайго часу, такімі як рэнтгенаўскія прамяні, касмічныя выпраменьванні, электрамагнітныя хвалі высокай частаты. Праз некаторы час захапляецца магчымасцямі бесправаднай тэлефаніі, асабіста знаёміцца з адным з вынаходнікаў радыё, лаўрэатам

Нобелеўскай прэміі ў галіне фізікі за 1909 г. італьянцам Гуліэльма Марконі, а таксама з вядомым фізікам і фізіятэрапеўтам французам Арсэнам Дарсанвалем.

Таксама Лахоўскі працягвае займацца дабрачыннай дзейнасцю: стварае фонд, прызначаны для падтрымкі навуковых даследаванняў у галіне радыёсвязі, ахвяруе 10 тыс. франкаў радыёклубу Францыі для "інжынераў, чые ідэі ўяўляюць цікавасць, з тым, каб яны змаглі зрабіць свой першы прыбор"⁶. Адначасова працягвае займацца вынаходніцтвам, у прыватнасці працуе над удасканаленнем шматэлектродных радыёлямпаў. Вынікам гэтай справы стала атрыманне французскага патэнта № 601155 ад 18 кастрычніка 1924 г.

У той час радыёвешчанне становілася ўсё больш запатрабаваным, але якасць гучання заставалася вельмі нізкай. Менавіта Георгій Лахоўскі вынайшаў тэхнічныя рашэнні па паляпшэнні якасці працы гучнагаварыцеляў (атрымаў шэсць патэнтаў). Аднак не гэты напрамак дзейнасці стаў яго асноўным захапленнем. Вучоны пачынае цікавіцца фундаментальнымі пытаннямі сувязі навуковых адкрыццяў у галіне электрамагнетызму і законаў жыццядзейнасці жывых арганізмаў. Ён паглыбляе свае веды ў фізіцы, біялогіі, гісталагіі, фізіялогіі і асабліва — у галіне клетачнай біялогіі.

У 1925 г. у Парыжы ўбачыла свет першая кніга Г.Лахоўскага пад назвай "Паходжанне жыцця, выпраменьванне жывых істотаў"⁷. Спонсарам выдання і аўтарам прадмовы да яго стаў Арсэн Дарсанваль. Кніга набыла значную папулярнасць у многіх еўрапейскіх краінах, асабліва ў Італіі.

У красавіку 1925 г. падчас эксперыментальных даследаванняў Г.Лахоўскі атрымаў электратраўму напружаннем 1600 вольт. Цела вучонага пакрылася цёмнымі плямамі, і здавалася, што надзеі на аздараўленне ўжо не засталася. Аднак дзякуючы спецыяльнаму масажу на працягу ўсяго двух тыдняў Г.Лахоўскаму ўдалося ўстаць на ногі.

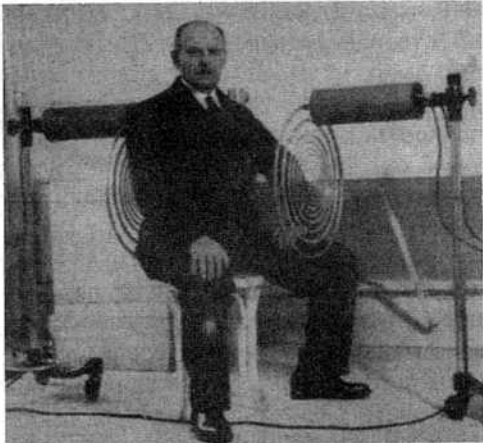
У 1929 г. на французскай мове была надрукаваная, напэўна, яго найбольш вядомая кніга пад назвай "Тайна жыцця"⁸. Праз некалькі гадоў яна была перакладзеная на іспанскую, нямецкую і італьянскую мовы, а ў верасні 1939 г. выйшла на англійскай мове ў Вялікабрытаніі. Вучоны пастуліраваў, што ўсе жывыя клеткі (людзей, жывёлаў, раслін і г. д.) валодаюць структурамі, якія мы звычайна звязваем з электрычнымі характарыстыкамі. Гэтыя структуры маюць якасці ёмістасці, індуктыўнасці і супраціўлення. У адпаведнасці з законамі электрамагнетызму яны ствараюць вагальны электрамагнітны контур, настроены на пэўную рэзанансную частату. Такім чынам, кожная клетка, акрамя таго што з'яўляецца тканкай з біяхімічнымі якасцямі, ёсць таксама своеасаблівым радыёпрыёмнікам знешніх выпраменьванняў, а пры пэўных умовах — і генератарам гарманічнай высокачастотнай хвалі з рэзананснай частатой ваганняў. Лахоўскі лічыў, што знешнімі гарманізуючымі выпраменьваннямі могуць быць зямныя, атмасферныя і асабліва касмічныя

выпраменьванні, якія іанізуюць рэчывы глебы. Гэтыя выпраменьванні ствараюць сумесны спектр ваганняў у вельмі шырокім дыяпазоне частотаў. У якасці доказу ўплыву якасці глебы на здароўе чалавека Лахоўскі прыводзіў суаднясенне даных аб захворваннях на рак з тапаграфічнымі картамі глебы. Прааналізаваўшы вялікі масіў даных, ён прыйшоў да высновы, што пры іншых роўных умовах сярод людзей, якія жывуць на глебе, што праводзіць электрычнасць, выпадкі захворвання на рак часцейшыя, чым сярод тых, якія жывуць на глебе, што электрычнасць не праводзіць⁹.

Разглядаючы найноўшыя адкрыцці свайго часу, якія пацвярджалі, што космас з'яўляецца крыніцай неабсяжна шырокага спектру электрамагнітных хваляў, толькі малая частка якіх дасягае паверхні Зямлі, Лахоўскі прыйшоў да наступнай высновы: "Міжзоркавай пустаты для нас не існуе з таго моманту, калі мы даведаліся, што гэтая "пустата" напоўненая энергетычнымі выпраменьваннямі, якія распаўсюджваюцца ва ўсіх напрамках і з частотамі, якія распасціраюцца да бясконцасці. Гэтыя касмічныя выпраменьванні могуць таксама лёгка пранікаць як праз эфір прасторы, так і праз самыя шчыльныя целы. Усе нам вядомыя на гэтай Зямлі віды энергіі ёсць толькі маніфестацыі гэтых касмічных выпраменьванняў, якія напаўняюць сабою ўсю міжзоркавую прастору. Узнікненне ўсіх зямных элементаў, канцэнтрацыя матэрыі, зараджэнне і развіццё жывёльнага і расліннага жыцця на Зямлі, падтрыманне ўсіх жыццёвых працэсаў — усё гэта абавязана касмічнаму выпраменьванню. Больш за тое, усе планетарныя і зорныя рухі залежаць і падтрымліваюцца касмічным выпраменьваннем"¹⁰.

Энергію, што складаецца з усёй сукупнасці касмічных выпраменьванняў, якія пранізваюць ўвесь бясконцы ўніверсум (Сусвет), Лахоўскі назваў **універсіёнам** (Universion). Гэты неалагізм створаны з англійскіх слоў "Universe" і "ion" (сусвет і іон (электрычна зараджаная часціца)). У кнізе з аднайменнай назвай (1927 г.) ён пісаў: "Жыццё і матэрыя ёсць часовыя з'явы. Некаторае змяненне тэмпературы — і ўсё жыццё і матэрыя раскладуцца на атамы і вернуцца ва ўлонне Універсіёна, з якога зноў з дапамогай касмічнага выпраменьвання народзіцца новая камбінацыя матэрыяльных часціц і новае жыццё"¹¹. Кніга "Універсіён" пабудаваная ў форме дыялогу з прафесарам філасофіі (адным са сваякоў, які часта прыходзіў да Лахоўскіх), і філасофскія ідэі, выкладзеныя ў ёй, патрабуюць асобнага дэтальнага даследавання.

Далейшае развіццё ідэі Г.Лахоўскага атрымалі ў яго кнізе "Выпраменьванні і хвалі — крыніцы нашага жыцця" (1937 г.)¹². Лахоўскі пісаў, што ўздзеянне знешняга выпраменьвання мае рэзанансны характар. Таму, нават калі гэтае выпраменьванне вельмі-вельмі слабае, наступствы для клетак могуць быць значнымі. Апраменьваючыся электрамагнітным полем, якое мае шырокі частотны спектр, кожная клетка асімілюе знешнюю энергію той частаты, якая ёй патрэбная.

Георгій Лахоўскі і яго генератар шмат-частотнай хвалі.

Георгій Лахоўскі (стаіць другі справа) ў адным са шпіталяў Парыжа. 1932 г.

Гэты падыход стаў асновай для стварэння новага метаду і канструявання адпаведнага прыбора для аздараўлення жывых арганізмаў (у тым ліку людзей). Лахоўскі пераканаўча сцвярджаў, што для захавання здароўя трэба прытрымлівацца трох правілаў: 1) верыць у даўгалецце, альбо магчымасць дасягнуць глыбокай старасці; 2) пазбягаць гневу, злосці, зайздрасці, рэўнасці, раздражнення, а наадварот, развіваць у сабе добрыя пачуцці і добры настрой, што неабходна для падтрымання не толькі маральнай, але і фізічнай раўнавагі; 3) верыць у неўміручасць і не баяцца смерці, паколькі страх смерці скарачае наша жыццё.

Пры невыкананні гэтых умоў і з іншых прычын (нездаравае харчаванне, атручванне, стрэсы і г. д.) клеткі пачынаюць хварэць. Згодна з Лахоўскім, гэта азначае, што пэўныя клетачныя структуры блакуюцца, г.зн. перастаюць успрымаць знешнюю гарманізуючую, лекавую энергію на прыдатнай частаце. Працэс захворвання паскараецца (а часта і пачынаецца!), калі ў арганізме прысутнічаюць бактэрыі ці (і) вірусы, якія сваім выпраменьваннем навязваюць арганізму свае, таксічныя для яго ваганні. (Заўважым, што ў наш час існуюць дадатковыя крыніцы такіх "таксічных" выпраменьванняў: мабільныя тэлефоны, лініі электраперадачы, дысплей камп'ютараў, экраны тэлевізараў і г. д.) Задача лекавання ў такім выпадку заключаецца ў разблакаванні клетачных структур і падаўленні крыніц таксічных сігналаў. Галоўная абарона чалавека — гэта імунная сістэма. Павялічваючы амплітуду ваганняў кожнай клеткі цела, мы тым самым актывізуем імунную сістэму і нейтралізуем негатыўныя таксіны, з якімі змагаецца арганізм.

На пытанне "Што такое жыццё?" Лахоўскі адказваў так: "Гэта дынамічная раўнавага ўсіх клетак, гармонія мноства выпраменьванняў, якія рэагуюць адзін на аднаго". На пытанне "Што такое хвороба?" ён адказваў так: "Гэта вагальны дысбаланс клетак, які адбываецца па знешніх прычынах. Гэта ў асноўным барацьба паміж мікробным выпра-

меньваннем і выпраменьваннем клетачным... Хвороба наступае тады, калі пачынае пераважаць выпраменьванне аднаклетачнага арганізма, мікроба, і калі супраціўленне арганізма цалкам падае, наступае смерць. Калі ж клетачнае выпраменьванне ўзрастае, актывізуецца працэс выздараўлення". Рэзюмаваў гэтыя ідэі Г.Лахоўскі наступным чынам: "Абагульняючы, маю тэорыю можна выказаць трыма сказами: — Жыццё ўзнікла дзякуючы выпраменьванню; — Жыццё падтрымліваецца выпраменьваннем; — Жыццё разбураецца выпраменьваннем"¹³.

Вучоны вырашае ўздзейнічаць на хворага чалавека знешнім, штучна створаным шматчастотным выпраменьваннем з дастатковым узроўнем для эфектыўнага ўздзеяння на ўсе хворыя клеткі. Для гэтага ў 1931 г. ім быў сканструяваны спецыяльны генератар шматчастотнай электрамагнітнай хвалі (Multiple Wave Oscillator). Сетка частот генератара вельмі шчыльная і мае шырокі спектр, што дазваляе кожнай хвораю клетцы "захапіць" прыдатную ёй частату і, самае галоўнае, атрымаць менавіта тую энергію, якая ёй неабходная для ўзнаўлення сваіх функцый у арганізме і для блакавання крыніц таксічных ваганняў. Маюцца непацверджаныя звесткі, што стварэнне адной з частак генератара, найбольш верагодна шматрэзананснай вагальнай сістэмы, стала вынікам сумеснай працы Г. Лахоўскага і вядомага інжынера-электратэхніка і вынаходніка серба Нікалы Тэслы¹⁴. Знайсці больш падрабязную тэхнічную інфармацыю пра генератар і нават паглядзець адпаведныя відэафільмы можна з дапамогай сеткі інтэрнэт¹⁵.

Пасля стварэння генератара шматчастотнай хвалі Г.Лахоўскі атрымаў дазвол ад кіраўніцтва некалькіх парыхжскіх бальніц на лячэнне анкалагічных і іншых захворванняў. Поспехі былі даволі значныя. Стан пацыентаў відавочна паляпшаўся, было вылечана некалькі анкалагічна хворых людзей. На пытанне аднаго з сяброў, чаму ён не ўзяў плату за лячэнне, Лахоўскі адказаў: "Усё сваё жыццё і ўсё свае грошы я аддаў на тое, каб змагацца з ракам.

І лепшая ўзнагарода — бачыць, як бедныя людзі выздараўліваюць дзякуючы маёй машыне. Няма нічога лепшага, як бачыць сваіх колішніх пацыентаў здаровымі і моцнымі і чытаць у іх вачах глыбокую ўдзячнасць. Гэта для мяне больш каштоўнае, чым усе багацці і шанаванні гэтага свету"¹⁶.

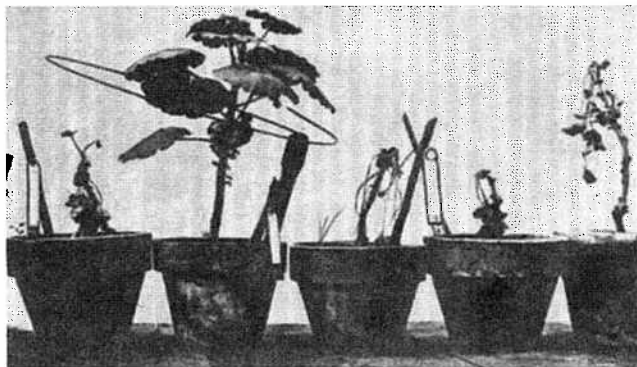
Пасля 1930 г. Лахоўскі дасягае значных поспехаў у тэрапіі анкалагічных захворванняў. На хвалі гэтых дасягненняў ён заснаваў фірму "Colysa", якая займалася вытворчасцю і продажам шматчастотных генератараў. Адзначым, што генератар Лахоўскага выкарыстоўваецца і па сённяшні дзень для лячэння не толькі анкалагічных, але і іншых захворванняў, у прыватнасці артрыту, арытміі, анеміі, падагры, дыябету, эпілепсіі, нервовых і скурных хваробаў.

Свае погляды на прычыны ўзнікнення анкалагічных захворванняў і метады іх лячэння Г.Лахоўскі раскрыў у кнігах "Уклад у этыялогію рака" (1927 г.) і "Утварэнне пухлін і парушэнне раўнавагі клетачных выпраменьванняў" (1932 г.)¹⁷.

У 1931 г. у Парыжы пабачыла свет чарговая кніга аўтарства Г.Лахоўскага — "Клетачныя ваганні. Эксперыментальныя даследаванні", дзе былі прадстаўлены вынікі біялагічных і медыцынскіх эксперыментаў, ажыццёўленых у Францыі і іншых краінах¹⁸. Навуковыя даследаванні вучонага прэзентаваліся ў Парыжскай акадэміі навук, Лонданскім Каралеўскім Таварыстве, Хімічным таварыстве Берліна, у Акадэміі навук Партугаліі. Лахоўскі шмат працуе не толькі ў абсягу чыстай навукі. Яго цікавяць і спрадвечныя праблемы, над якімі задумваецца бадай кожны чалавек. Асабліва гэта праявілася пасля 1930 г., калі Лахоўскаму споўнілася 60 гадоў. На працягу першай паловы 1930-х гг. ён надрукаваў такія кнігі, як "Навука і шчасце. Даўгавечнасць і неўміручасць праз вібрацыю", "Вечнасць, жыццё і смерць", "Зямля і мы", "Матэрыя"¹⁹.

У 1934 г. Г.Лахоўскі паспяхова выступіў са сваімі ідэямі і практычнымі прапановамі на I Міжнародным кангрэсе па радыёбіялогіі ў Венецыі. Вучоны працягвае займацца пытаннямі лячэння людзей, а таксама жывёлаў і раслін, яго падыходы атрымліваюць распаўсюджванне ў іншых, акрамя Францыі, краінах, у тым ліку ў Італіі, Швецыі, Бразіліі.

Акрамя правядзення даследаванняў, што мелі на мэце стварэнне штучных крыніц лекавых электрамагнітных выпраменьванняў, Г.Лахоўскі актыўна заняўся распрацоўкай і, так бы мовіць, "пасіўных прыладаў", якія дазваляюць атрымаць такі ж лячэбны ці, прынамсі, тэрапеўтычны эффект. Адметнасць гэтых прыладаў у тым, што яны не маюць знешніх крыніц электрасілкавання і не з'яўляюцца крыніцамі электрамагнітнага выпраменьвання. Па сутнасці гэта антэны, прызначаныя для прыёму знешніх высокачастотных выпраменьванняў. Сапраўды, калі прыняць гіпотэзу Г.Лахоўскага аб касмічным паходжанні энергіі, неабходнай для жывых клетак, а значыць, і для ўсяго арганізма, то дастаткова зрабіць адпаведную прыёмную антэну, настроеную на прыдатную для хворага

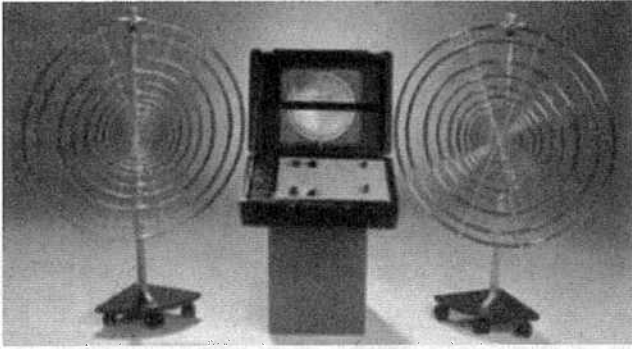
*Шэраг вопытных раслін, сцябло якіх было заражана бактэрыямі *aglobacterium tumefaciens*, што выклікаюць пухліны. Усе расліны загінулі, акрамя другой злева, якая была забяспечана спецыяльнай антэнай.*

арганізма частату і размясціць яе як мага бліжэй да хворага. Гэтая антэна выбарачна павялічвае амплітуду ваганняў знешняга шматчастотнага сігнала на рэзананснай, прыдатнай для хворага частаце і, што асабліва важна, акурат у тым месцы, дзе знаходзяцца хворыя клеткі. Гэта павінна дапамагчы ім атрымаць неабходную энергію і пачаць працэс выздараўлення.

Першасная праверка гэтай гіпотэзы была праведзеная з выкарыстаннем раслін. У снежні 1924 г. дзесяць раслін герані былі заражаныя бактэрыямі, з-за якіх на працягу 30 дзён на раслінах з'явіліся пухліны. Пасля гэтага на адной з раслін вакол сцябла была ўсталяваная спецыяльная антэна, якая ўяўляла сабой незамкнёнае кола з меднага дроту (гл. малюнак) з дыяметрам ~30 см. Пасля гэтага на працягу трох тыдняў пухліна на герані з антэнай поўнасцю знікла, у той час як іншыя расліны загінулі. Далейшае назіранне за развіццём выратаванай расліны з захаванай антэнай на працягу трох гадоў паказала адсутнасць якіх-небудзь адхіленняў ад нормы²⁰.

Былі праведзеныя і шматлікія іншыя эксперыменты, якія пацвердзілі эфектыўнасць падобных антэн-рэзанатараў, а значыць, і адно з асноўных палажэнняў тэорыі Г.Лахоўскага. Далейшае прымяненне "кольцы Лахоўскага" атрымалі дзякуючы ў першую чаргу намаганням аднаго з яго паслядоўнікаў французца Гая Цьюкса (Guy Thieux) (нар. у 1932 г.). Ён дасягнуў прыкметных станоўчых вынікаў у 20-гадовых даследаваннях з раслінамі (вінаградная лаза, каштаны, бабовыя расліны), жывёламі (скакавыя коні) і з людзьмі. Менавіта Г.Цьюкс напісаў прадмову да чарговага выдання кнігі Г.Лахоўскага "Тайна жыцця", што выйшла ў 2010 г. у Мехіка.

Лічыцца, што рознага кшталту бранзалеты, жаночыя каралі і іншыя рэчы, вырабленыя ў адпаведнасці з ідэямі Г.Лахоўскага (звычайна медныя і абавязкова незамкнёныя), умацоўваюць імунную сістэму, паляпшаюць сон, павялічваюць здольнасць да канцэнтрацыі ўвагі і энергію чалавека і нават абараняюць ад шкоднага ўздзеяння мабільных тэлефонаў²¹.

Сучасны генератар шматчастотнай хвалі.

Пасля таго, як у чэрвені 1940 г. Францыя была акупаваная гітлераўскімі войскамі, сябры настойліва прапанавалі Г.Лахоўскаму пакінуць краіну, паколькі ён з'яўляўся аўтарам шэрагу прац, накіраваных супраць расізму (у першую чаргу трэба адзначыць кнігу "Расізм" (1934 г.))²².

І вось у 1941 г., у 72-гадовым узросце, Георгій Лахоўскі быў вымушаны эміграваць у Злучаныя Штаты Амерыкі. У Брукліне яго сустрэў і дапамог уладкавацца на працу доктар Дызраэлі Кобак. Перакладчык кнігі Г. Лахоўскага на англійскую мову Марк Клемент у сваёй кнізе "Хвалі, якія лечаць" пісаў, што многія людзі і арганізацыі ў ЗША спадзяваліся атрымаць прыбытак ад выкарыстання генератараў Лахоўскага²³. Быў нават зроблены рэкламны фільм, у якім "прадпрымальныя касметологі" прыводзілі перавагі лячэння скурных захворванняў з дапамогай метаду Лахоўскага. Некалькі шпіталяў Нью-Ёрка прапанавалі свае паслугі па тэставанні апарата, створанага вучоным. Такое тэставанне адбылося ў адным з буйных шпіталяў Нью-Ёрка на працягу сямі тыдняў і ў адным са шпіталяў Брукліна летам 1941 г. Вынікі былі прызнаныя выдатнымі, яны прыведзеныя ў позніх выданнях кнігі "Тайна жыцця" і ў вышэйзгаданай кнізе М.Клемента.

Такім чынам, і ў ЗША ўжо ў досыць сталым узросце вядомы вучоны шмат працаваў над удасканаленнем сваіх прыбораў, прымаў непасрэдны ўдзел у лячэнні хворых людзей, планаваў новыя эксперыменты і кнігі. Аднак усе планы і само развіццё новага метаду лячэння ў ЗША, якое выглядала такім перспектывным, былі абарваныя раптоўнай, трагічнай смерцю Георгія Лахоўскага.

Ён памёр 31 жніўня 1942 г. у шпіталі Адэльфі ў Брукліне пасля таго, як быў збіты машынай. Трое мужчын, якія ехалі ў гэтым аўтамабілі, насуперак волі Г.Лахоўскага завезлі яго ў шпіталь, дзе ён праз суткі памёр. Дакладных звестак аб тым, што здарылася з Г.Лахоўскім і дзе ён пахаваны, знайсці не ўдалося, аднак вядома, што ў Парыжы на могілках Пасі побач з магілай жонкі і сына Г.Лахоўскага ўсталяваны мемарыяльны знак у памяць аб ім.

У студзені 1945 г. у Нью-Ёрку быў заснаваны Інстытут шматчастотных хваляў імя Г.Лахоўскага, старшынёй якога стаў Дызраэлі Кобак, а сакратаром

— сын Георгія Лахоўскага Серж (1913—2003). У 1960 г. Серж Лахоўскі вярнуўся ў Францыю і пачаў працаваць над удасканаленнем генератара шматчастотных хваляў для кампаніі "Colysa", створанай, як ужо адзначалася вышэй, Г.Лахоўскім. Праз пэўны час ён стаў дырэктарам лабараторый гэтай кампаніі.

У артыкуле "Мая сустрэча з Сержам Лахоўскім", апублікаваным 7 ліпеня 1993 г. у часопісе "Borderlands Journal", вядомы навуковец Хесэль Хурнвелд адзначыў: "Серж Лахоўскі — сын Георгія Лахоўскага, бліскачага вучонага, геніяльнага чалавека... Георгій Лахоўскі быў распрацоўшчыкам "Radio Cellular Oscillator" і "Multiple Wave Oscillator". Адкрыцці бацькі для Сержа па-ранейшаму з'яўляюцца прадметам вялікай цікавасці; у свой час, у перыяд 1900—1940 гадоў, сваімі адкрыццямі і тэорыямі ён зрабіў сапраўдную рэвалюцыю... Метады Георгія Лахоўскага спрацоўваюць і сёння... Лахоўскі памёр пры вельмі падазронах абставінах. Ён быў збіты аўтамабілем падчас знаходжання ў Амерыцы і, нягледзячы на пратэсты, быў дастаўлены ў бальніцу, з якой ён так і не вярнуўся жывым... Пасля смерці бацькі Сержа ўсе яго адкрыцці і распрацоўкі прыйшлі ў заняпад... Інструменты ў барацьбе з ракам і іншымі захворваннямі былі часова выключаны з выкарыстання. На шчасце, у наш час інфармацыя зноў выходзіць у свет, што дазваляе атрымаць карысць з метадаў мінулых гадоў..."²⁴.

На працягу многіх гадоў сотні генератараў шматчастотнай хвалі паспяхова выкарыстоўваюцца лекарамі, ветэрынарамі, хірургамі ў Аўстрыі, Бельгіі, ЗША, Германіі, Іспаніі, Канадзе, Італіі, Люксембургу, Марока, Партугаліі, Філіпінах, Швейцарыі. Многія адкрыцці Г.Лахоўскага доўгі час ігнараваліся афіцыйнай медыцынай, некаторыя з іх былі пацверджаныя практыкай праз многія гады²⁵.

Апошнім часам зноў назіраецца значная навуковая актыўнасць у даследаваннях вышэйзгаданага кірунку. Даследчая група пад кіраўніцтвам Бары-

Мемарыяльны знак у памяць аб Г.Лахоўскім на могілках Пасі ў Парыжы.

са Пашэ з універсітэта Алабамы (ЗША) прадэманстравала здольнасць электрамагнітных палёў стабілізаваць і змяншаць ракавыя пухліны²⁶. Істотна, што электрамагнітнае выпраменьванне з пэўнымі частатамі, прыдатнымі для падаўлення пухліны печані, не было эфектыўным пры ўздзеянні на клеткі рака малочнай залозы і наадварот, г. зн. частоты, прыдатныя для падаўлення рака малочнай залозы, не мелі ўздзеяння на клеткі рака печані. Вядомы амерыканскі даследчык Карл Блэкман, аналізуючы вынікі гэтых даследаванняў, адзначае, што яны прадэманстравалі магчымасць змены парадыгмы ў лянэнні анкалагічных захворванняў, і дадае: "Я спадзяюся, што на гэты раз даследаванні ў гэтым напрамку не будуць пакутаваць ад адсутнасці фінансавання, як тое ўжо здаралася ў мінулым"²⁷. Застаецца чакаць, ці будзе звернута належная ўвага на гэтае адкрыццё ў галіне лянэння анкалагічных хворых цяпер, праз столькі гадоў пасля аналагічных вынаходніцтваў, зробленых Г. Лахоўскім і ягонымі паслядоўнікамі.

На заканчэнне адзначым, што гэты артыкул не дае адказаў на ўсе пытанні адносна біяграфіі Георгія Лахоўскага, яго навуковай і грамадскай дзейнасці. Аднак нават тое, што ўдалося адшукаць, сведчыць пра шматграннасць таленту, высакароднасць і шырыню натуры Георгія Лахоўскага — нястомнага вынаходніка, філосафа, гуманіста, пісьменніка, прамыслоўцы, мецэната, лекара.

Спадзяемся, што постаць гэтага чалавека зацікавіць многіх і за гэтым першым крокам будуць зроблены і наступныя — дзеля таго, каб увесці нашага знакамітага суайчынніка і яго адкрыцці ў беларускі культурны і навуковы кантэкст.

¹ Thèse Pour Le Doctorat en Médecine Par Portes Jean-Louis. La Vie et L'œuvre de Georges Lakhovsky. Universite Pierre et Marie Curie. Paris, 1984. – Рэжым доступу: <http://users.skynet.be/Lakhovsky/Lakhovsky-TheseJLPORTES.pdf>

² Lakhovsky G. The Secret of Life. Cosmic Rays and Vital Radiations. With a Preface by G. Thieux and E. Guille. Mexiko, 2010. – Рэжым доступу: http://www.fundebien.org.mx/pdf/THE_SECRET_LAKHOVSKY.pdf

³ Thèse Pour Le Doctorat en Médecine Par Portes Jean-Louis. La Vie et L'œuvre de Georges Lakhovsky.

⁴ Ibidem.

⁵ Lakhovsky – Un génie jaloué en France. – Рэжым доступу: <http://blog.danco.org/?p=4384>

⁶ Ibidem; La Fondation Lakhovsky pour les recherches scientifiques en T.S.F. // Le Figaro. 1923, 28 juin.

⁷ Lakhovsky G. L'origine de la vie, la radiation et les etres vivants. Paris, 1925.

⁸ Lakhovsky G. Le Secret de la vie. Les ondes cosmiques et la radiation vitale. 2e édition revue et augmentée de "l'Origine de la vie". Préface du professeur d'Arsonval. Paris, 1929.

⁹ Lakhovsky G. Contribution a l'etiologie du cancer. Pa-

ris, 1927.

¹⁰ Lakhovsky G. L'Universion / préf. du prof. d'Arsonval. Paris, 1927.

¹¹ Ibidem.

¹² Lakhovsky G. Radiations et ondes, source de notre vie. Paris, 1937. – Рэжым доступу: http://users.skynet.be/Lakhovsky/Georges_Lakhovsky-Radiation_And_Waves_Sources_Of_Our_Life_1941_OCR.pdf

¹³ Ibidem.

¹⁴ Hoornveld H. My meeting with Serge Lakhovsky // Borderlands Journal. 1994, Volume L, No 3, Third Quarter. P. 16—20. – Рэжым доступу: <http://www.mutiwaveoscillator.nl/content/view/63/108/lang,en/>

¹⁵ The Lakhovsky Multiple Wave Oscillator with Thomas Joseph Brown. – Рэжым доступу: <http://www.youtube.com/watch?v=eNYXg-JmCE>; Secret Cures and Anti Aging, Tesla, Lakhovsky & Beck. – Рэжым доступу: <http://www.youtube.com/watch?v=PKZvallstbs>; Multi Wave Research. – Рэжым доступу: <http://users.skynet.be/Lakhovsky/>

¹⁶ Lakhovsky G. Radiations et ondes, source de notre vie. Paris, 1937.

¹⁷ Lakhovsky G. Contribution a l'etiologie du cancer. Paris, 1927; Lakhovsky G. La Formation néoplasique et le déséquilibre oscillatoire cellulaire. Traitement du cancer par l'oscillateur à longueurs d'ondes multiples. Paris, 1932.

¹⁸ Lakhovsky G. L'oscillation cellulaire. Ensemble des recherches expérimentales. Paris, 1931.

¹⁹ Lakhovsky G. La Science et le Bonheur. Longévité et immortalité par les vibrations. Paris, 1930; Lakhovsky G. L'Éternité, la vie et la mort. Paris, 1932; Fasquelle, Lakhovsky G. La Terre et nous. Illustré de 19 gravures, dont 9 hors texte. Paris, 1932; Lakhovsky G. La Matière. Paris, 1934.

²⁰ Lakhovsky G. Le Secret de la vie. Les ondes cosmiques et la radiation vitale. 2e édition revue et augmentée de "l'Origine de la vie".

²¹ Bouteiller B. Lakhovsky, le génie des anneaux: Santé, Résonance et Circuits oscillants. Paris, 2012.

²² Le Racisme et l'orchestre universel. Paris, 1934.

²³ Clement M. The Waves that Heal. The New Science of Radiobiology. A Short Account of the Theories of G. Lakhovsky. London, 1949.

²⁴ Hoornveld H. My meeting with Serge Lakhovsky.

²⁵ Bouteiller B. Lakhovsky, le génie des anneaux: Santé, Résonance et Circuits oscillants; Becker R., Selden G. The body electric: electromagnetism and the foundation of life. New York, 1985.

²⁶ Barbault A., et al. Amplitude-modulated electromagnetic fields for the treatment of cancer: discovery of tumor-specific frequencies and assessment of a novel therapeutic approach. J Exp Clin Cancer Res 2009; 28: 51- 60; Costa FP, et al. Treatment of advanced hepatocellular carcinoma with very low levels of amplitude-modulated electromagnetic fields. Br J Cancer 2011; 105: 6400-8.

²⁷ Blackman CF. Treating cancer with amplitude-modulated electromagnetic fields: a potential paradigm shift, again? Br J Cancer 2012; 106: 241-2.